

מי השילוח ליקוטים פרק ערבי פסחים

המבדיל בין אור לחושך בין מים עליונים למים
התחתונים, הנה ענין הבדלה הנה
בדבר שאינו ניכר ונראה בעין אנושי ההבדל
וההפרש צנייהם ונתן הש"י צינה בלבו כ"א מיראג
להבחין בין קודש לחול, וזה שנאמר ויבדל חלקים
היינו מי שיש לו צינה מצד שיש הבדל אף שצנייהם
שוין כגון בין קודש לחול שיום השבת וימי המעשה
דומין בגוון וכן בין ישראל לעמים וכן בין מים
עליונים לתחתונים היינו בן חשק וחשוקת אהבה
ה' וצדן חמדת עובד^{המחמדי} כדאיתא בגמ' משל לשנים
שאכלו פסחיהם זה שאכל לשם מלוא עליו נאמר
כי ישירים דרכי ה' לדיקים ולכו בם וזה שאכל לשם
אכילה גסה עליו נאמר ופושעים כו' וזה שנאמר
הפוחת לא יפחות משלש והמוסיף לא יוסיף על
שבע ובגן של קדושים אומר אחת, כי מה שמוסיפין
לומר הבדלות הוא כאשר לא זכה האדם לרוח
נועם אלימלך פרשת כי-תשא
זה יתנו איתא בגמ' (ירושלמי שקלים א, ד)
כמין מטבע של אש הראה לו הקב"ה
למשה מתחת כסא הכבוד ואמר לו כזה יתנו.
רמז ע"פ דאיתא בגמ' (פסחים קד.) איזה בגן
של קדושים דלא ידע בצורתא דמטבע

הראשון ג"כ היה לדיק והטעם כי הנורה
של המטבע היא מכזה אור נשמת האדם
כאשר יצין מדעתו אש נותן דעתו על
המטבע נכזה אור השכל ממנו. לזה אמר
השם הטוב כזה יתנו דהיינו שיתנהגו עם
כספיהם כזה שהוא אש מתחת כסא הכבוד
דאש שורף ואש מחמם דהיינו אש ח"ו
מתנהג בכספו שלא כהוגן אז שורפתו ואם
מתנהג כשורה בצדק בלב שלם וג"ח אז
המנו' הזאת מגעת עד כסא הכבוד ומחממתו
מגיע לעונג רב כזה ובזה אמר *

פרי צדיק שקלים אות א'
ומשרע"ה נחקשה בזה איך המטבע כסף יהיה
כופר לנפש וכמ"ש (מד"ת חשא יא)
ואמר כל אשר לאיש יתן בעד נפשו ר"ל דהנפש יקר
מכל הון ואיך אפשר לתת ממון כופר לנפש. והראה
הקב"ה מטבע של אש מתחת כסא הכבוד וא"ל זה
יתנו כזה יתנו (כמ"ש שם סס"י ט) הכוונה דהראהו
שאף שהיא חתיכת דומם יש בו ג"כ רוחניות שהרי
דונמתו למעלה של אש. כי בכל דבר יש רוחניות
שמה התהוותו וקיומו דלולי כן אין לו מציאות דאין
עוד מלבדו כתיב. ובכל קניי האדם יש רוחניות השייך
לנפש האדם וכידוע דאחת מחיה אה כולם. לזה ענין